

mi. Vodja vlomilcev in tatov je bil 21-letni delavec Jožef Vengust. Pomagača sta bila Habjanova sinova. Družbo, ki je skupno izvršila 20 vlomov, so izročili orožniki v zapore v Konjicah. Značilno za sedajne čase je, da je Habjan posestnik 30 oralov zemlje.

Še zagonetna zadeva s poškodovanim utopljenecem. Na jez papirnice v Sladkem vrhu ob severni meji je prinesla Mura truplo 35—52 let starega moškega, ki mora biti od nekod iz Avstrije. Komisija je ugotovila na truplu občutne poškodbe in gre za roparski ali politični umor. Oblast je uvedla poizvedbe.

Uspešen lov na vlomilca. Ivan Brumec, čevljarški mojster iz Vrlope pri Slov. Bistrici, je slišal v svojem stanovanju poleg delavnice ropot. Ko je šel pogledat, je ravno zapazil, kako je skočil moški skozi okno, sedel na kolo in se spustil v beg. Na pomoč poklicani sosedi so se lotili z vso vnelo zasledovanja in so imeli kmalu nepošteneza begunca v rokah ter so ga predali orožniku. Imel je pri sebi celotno vlomilsko orodje, dve zlati uri, poročne prstane in 650 Din. Izpovedal je, da se piše Franc Babulč in stanuje v Studencih pri Mariboru. Omenjeno ime si je gotovo izmislil, a bo že pravega dognala preiskava.

Roparski napad na kmečko hišo. V četrtek 28. V. so vdrli pozno zvečer našemljeni moški v Mestnem vrhu pri Ptujju v hišo posestnika M. Drevenška. Z revolverji in noži so zahtevali od domačih denar. Prestrašeni kmečki ljudje so izročili tolovajem par sto dinarjev, a ti so se lotili hišne preiskave. Pobrli so obleke in perila za 2000 Din in so zginili v temo.

Težko poškodovan hlapec. V celjsko bolnico so spravili 23 letnega Jožefa Žolgerja, hlapca. Trije posestniški sinovi od Sv. Miklavža pri Smarju so ga napadli s koli in mu prebili lobanjo.

Napad s smrtnim izidom. S poškodbami po celem telesu je bil prepeljan v celjsko bolnico Karl Drolc, 63 letni posestnik iz Čače vasi pri Rog. Slatini. Na lastnem stanovanju je bil napaden od dveh posest-

niških sinov iz Kostrivnice. Hudo poškodovani je podlegel poškodbam v celjski bolnici 26. maja.

Izreden način sleparije s hranilnimi knjižicami. Jožef Grašek, lastnik pisarne za prodajo in nakup posestev v Ljubljani, se je posluževal izrednega načina sleparij s hranilnimi knjižicami, katere je kupoval po svojih posredovalcih po Kočevskem in Dolenjskem. V nasprotju z drugimi nakupovalci je obljubil za knjižice 100% z odplačevanjem v dolgoročnih obrokih. Koj pa nakupu je knjižice prodajal za polovično in še celo večjo izgubo. Od izkupička je plačal del obrokov prvotnemu lastniku in nagrado mešetarku. Ostalo je vtaknil v svoj žep, ne oziraje se na nadaljne odplačilo obljubljenih obrokov. Dosedanji potek preiskave je dognal, da je zaprti Grašek zaslužil velike svote, za katere je na premeten način ogoljufal vlagatelje.

PRI MOTNJAH V PREBAVI, NAPIHNJENOSTI, VZPEHANJU IN ZGAGI, povzročeni po trdi stolici, je najbolje vzeti zvečer pol čaše naravne

FRANZ-JOSEFOVE

grenčice in zjutraj na tešč želodec isto količino. Prava

FRANZ-JOSEFOVA

voda se je vedno izkazala za popolnoma zanesljivo sredstvo za iztrebljanje črevesja.

Ogl. reg. S. br. 30.474/35

Požigalčeva roka. V Bruhanji vasi na Kranjskem je podtaknil požigalec 19. V. pri posestniku Alojziju Babiču požar. Ogenj je uničil Francu Klinču hišo, dva hleva, kaščo in škedenj; Antonu Drobničju hlev in Alojziju Babiču kaščo. Dne 26. maja, en teden pozneje kot prvič, je neznanec zanetil ogenj na hlevu pri istem posestniku kot prvič. Zgorela sta dva hleva in hiša Jožefa Severja. Tri ure pozneje, ko je bilo vse pogašeno, je bil v plamenih škedenj Alojzija Babiča. Pri prvem in drugem podtaknjenem požaru je uspelo domačinom in gasilecem, da so ogenj omejili in so rešili 36 številčk broječo vas

pred popolnim upepeljenjem. Škoda znaša 130.000 Din, zavarovalnina 35.000 Din.

Za las ušel smrti. Dne 26. maja se je vračal g. Jakob Jan, župan v Gorjah na Gorenjskem, s komisije s svojim tajnikom proti domu. Oddana sta bila nanj iz vojaške puške dva strela, od katerih ga je eden zadel tako, da mu je šla krogla zgoraj na hrbtu skozi telo, ne da bi ga bila nevarno ranila.

Vlomilsko družbo so zaprli v Ljubljani. 12 članska vlomilska družba je bila aretirana v Ljubljani. Prijete vlomilce, ki so uganjali svoj posel po Kočevskem in Dolenjskem, je vodil Janez Kunstek, trgovski potnik iz Rihpovca pri Trebnjem.

Povsod tolovaške tolpe. Tako kakor je sedaj, pa že ni bilo dolgo v Sloveniji. Povsod požigi, napadi, pretepi in kar cele tolovaške tolpe vlamljajo in krađejo vse, kar jim pride pod roke. Po Beli Krajini je bila v zadnjem času na delu s puškami oborožena ciganska banda, ki je kradla vse, na kar je naletela. Cigane so prijeli orožniki v Uršnih selih in so jih izročili sodišču.

Uboj žene. V Breškem pri Št. Janžu na Dolenjskem sta se prepirala malodane dnevno zakonca Gracar. Te dni pa je Anton Gracar med kregom pograbil topi predmet in je z njim s tako silo lopnil ženo po glavi, da je podlegla poškodb.

Priznanje umora. Lani 27. februarja je izginila z doma in se ni več vrnila 58 letna Marija Penkova iz Podrečja pri Domžalah na Kranjskem. Šele junija so našli njeno truplo v tolmunu Rače v Podrečju. Truplo je bilo privezano z vrvcu na 2 m dolg kol in obteženo s težkim kamnom. Pod sumom umora sta bila predana v preiskovalni zapor 37 letni Janez Pirc, oženjen klobučarski pomočnik in 28 letni Franc Hribar, posestnik in mizar na Podrečju. Oba aretiranca sta skrajaj tajila krivdo. Prvi je priznal v zaporu Hribar z besedami: »Umoril sem Marijo Penkovo, a nisem glavni krivec. Pirc je zadavil Penkovo, jaz sem samo pomagal pri nadaljnem.« Penkova je bila Hribarju v nadlego, ker je bila vknjižena z vžitkom na njegovem za 30.000 Din

Prvi italijanski gospodarski ukrep glede Abesinije.

Prvi gospodar. ukrep Italijanov v zasedeni Abesiniji se tiče zamenjave abesinskih tolarjev z italijanskimi lirami. V Abesiniji je krožilo krog 30 milijonov srebrnih Marije Terezije tolarjev, ki so bili vredni po teži srebra po 30 italijanskih lir vsak. Na ta način lahko rečemo, da je bilo v Abesiniji okrog za 1 milijardo lir srebrnega denarja. Maršal podkralj Badoglio je takoj po zasedbi Addis Abebe izdal uredbo, po kateri ima srebrni tolar protivrednost 6 italijanskih lir. Po tečaju so se zdaj tudi srebrni tolarji pobrali in zamenjali z italijanskimi lirami v papirju in v

Ciganka.

Povest iz domačih hribov.

»Saj so ga zaprli.«
 »Figo! Orožniki so vse preiskali, našli pa niso ničesar. K družini v taborišče ga tudi ni več bilo. Pred tremi dnevi se je vsa tropa pobrala in je odjadrala bogve kam. Kako jih bo dekleta našlo?«
 »Papapa, cigani so kakor psi in se vedno najdejo.«
 »Ti sicer nisi cigan, najdeš pa le tudi zmeraj tja, kjer so delo že opravili in k mali južini sedajo.«
 »Haha, že veš, kdaj in kje se midva srečujeva.«
 Gospodinja je pobešala glavo in je napol zase dejala:
 »Moj Bog, ko bi le vedela, kam s tujim človekom!«
 »Jaz vem to,« se je oglasila Jerca. »Nana, poslušaj me! Poglej, lansko zimo ti je vzel Bog hčerko, Reziko! Tako lepo je umrla, da ne smeš več žalovati po njej. Zdi se mi, da jo je Bog zato vzel, da bi to tuje dekleta imelo kje biti.«
 Tedaj je zavpila gospodinja:
 »Za božjo voljo, Jerca, kaj pa govoriš? Pa vendar ne misliš, da bom ciganico vzela za svojo!«

2 »Za svojo ne, ampak za deklo jo lahko vzameš. To sem ti že rekla.«
 »Ko imamo že štiri.«
 »In tri hlapce,« se je vtaknil Miha zraven.
 »In še ujea takega, ki se povsodi čohlje, kjer ga ne srbi!« mu je zabrusila Jerca. »Sicer pa menim, kjer jih je že toliko, bo tudi ta še imela kaj prijeti in kaj pojesti.«
 »Kaj pa zna taka ciganica na kmetih prijeti?« je godrnjal Miha. »Saj še srpa v roki ni imela.«
 »Ti tudi niso s koso prišel na svet. Mlad človek se kmalu navadi.«
 »Cigan se ničesar ne navadi.«
 »Kaj pa ti znaš? Polne sklede pa polne litre prazniti, to znaš. Pa že vidim: jesti ji ne privoščiš, revič.«
 »Hudimana! Jesti sem še vsakemu privoščil.«
 »Zaradi tega, Jerca, ni kaj; jesti ji radi damo,« se je zopet gospodinja oglasila; »ampak cigani ti imajo svoje grde navade in nikoli ne veš, kaj si namislijo. Človeku ni ljubo, s ciganico živeti pod eno streho.«
 »Cigani so tudi ljuđje. Če po človeško z njimi ravnaš, so še bolji ko kdo drug.«
 »Če si se že tako zatelebala v to ciganko, pa jo vzemi ti k sebi,« je opomnil Miha.
 »V nikogar se nisem zatelebala, ti —! Ampak vame se je marsikdo že zatelebal, pred tridesetimi,

kupljenem in zadolženem posestvu. Ko so predstavili oba obdolženca, sta valila krivdo eden na drugega. Razprava bo razpisana junija.

Izpred sodišča.

Obsojen vlomilec v vinogradno hišo državnega pravdnika. Mariborsko sodišče je prisodilo 26. maja 1 leto robije 23-letnemu Vinku Novak, brezposelnemu kjučavničarskemu pomočniku iz Koračice. Novak je vlomil v Sodincih v vinogradno hišo državnega pravdnika in je odnesel iz vse raznih predmetov za 2130 Din.

Obsojen radi pretepa. Lani 26. dec. je prišlo v Stopnem pri Makolah radi preobijne pijače med fanti do pretepa, v katerem je bil obklan po celem telesu Leopold Cajnko. Dne 22. maja je bil v Mariboru kot glavni krivec obsojen na eno leto robije 29 letni delavec Simon Mesarič.

Slovenska Krajina.

Nalivi, toča in povodenj. Radi nalivov 27. in 28. maja je Mura tako narasla, da je prestopila bregove in je povzročila nepregledno veliko škodo in opustošenja, ki se ne bodo dala tako naglo popraviti. Nesreča je najbolj udarila vasi: Dokležovje, Dolnja, Srednja in Gornja Bistrica, Krog, Ižakovce, Peteševce, Bemico in Kot. V Dokležovju je porušila povodenj pet hiš. Iz 80 hiš so morali ljudje zbežati, ker je obstojala nevarnost, da bi jih voda podrla in odnesla. Poplavljenih je 20.000 do 30.000 oralov. Pri Dokležovju je odneslo valovje 20 m dolgi most in je tamkaj promet pretrgan. Voda je segala 3 m nad navadnim stanjem. Njive in travniki so za letos uničeni. Pri Murskem Središču je odnesla Mura velik kos obrežja in je ogrožena železniška proga. Povodenj je uničila vso divjačino na obsežnem poplavljenem ozemlju. Kmetje so obupani, ker jim je voda oblatila in odnesla, kar je še pustila toča. Velike škode niso mogli niti doslej približno preceniti.

Crensovci. Prejšnji teden je Mura prekoračila svoje bregove. Vse vasi ob Muri trpijo zelo veliko škodo. Mura je tekla kar po nekaterih vaseh. Iz nižje ležečih hiš so se ljudje morali od-

seliti. Več hiš je bilo pod vodo. Nekatere je voda izpodjedla, da se rušijo. Trava je uničena in tudi poljski pridelki. Na njivah je voda stala veliko nad en meter višine. Že od leta 1916 ni bilo tako velike vode. Ceste so razjedene. Pričakujemo, da bo davčna uprava odpisala prizadetim posestnikom zemljiški davek. Ni prizadeta samo naša fara, ampak vse vasi od Radgone do Lendave.

Crensovci. V torek in sredo dne 26. in 27. maja smo imeli našega prevzvišenega škofa v svoji sredini. Sprejem je bil res lep. Naproti Prevzvišenemu so šli konjeniki v starih prekmurskih nošah in kolesarji. Sprejem je bil pred župniščem. Zvečer je pevski zbor napravil podoknico g. škofu. Res so izvrstno zapeli, vsa čast pevcem, zlasti g. organistu Žižku, ki je v kratkem času dosegel take uspehe. Birmancev smo imeli 698.

Sv. Sebeščan. Tu je umrla Lendvai Franciška, ki je bila veliko let v Ameriki in si spravila lepo premoženje. Lotila se je je jetika in je v 54. letu starosti izdihnila svojo blago dušo. Si, nu in hčerki, našima naročnikoma, iskreno sožalje, rajni pa večni mir!

Beltinci. V sredo dne 27. maja je nenadoma umrl g. Erjavac, dimnikarski mojster. Našli so ga v potoku mrtvega. Vode je bilo le nekaj centimetrov. Najbrž ga je zadela kap.

Sobota. V nedeljo dne 24. maja smo imeli zelo lepo slovesnost. Prevzvišeni g. škof je prišel k našim salezijancem na svetek Marije Pomočnice. Sprejel je v dijaško Marijino družbo več novih članov. Ob desetih je imel slovesno pridigo. Po sv. maši se je razvila po našem mestu zelo lepa procesija. Sobota je bila v zastavah in cvetju. Okna so bila razsvetljena. Nesli so kip Marije Pomočnice. — Isti dan je Prevzvišeni tudi blagoslovil temeljni kamen za novi Delavski ski dom.

Most na Petanjcih. Pri preiskavi dna v svrhu gradnje opornih stebrov na Muri pri Petanjcih se je mislilo, da se nahaja na dnu trda skala, kamor bi se lahko položili betonski oporniki. Pri nadaljnem vrtnanju pa so prišli nenadoma do velike votline in je skozi odprtino udarila mineralna voda ali slatina. Vprašanje je sedaj, kako se bo izvršilo delo pri gradnji opornih stebrov, ko ni trdega in skalnatega dna.

Regulacija Mure. Za proračunsko leto 1936—1937 je bila predvidena postavka 460.000 Din za notranjo Muro, to je za del od Petanjec do Murskega Središča na obeh bregovih Mure. Ta svota pa je tako minimalna, da je še premalo zadostna za oba bregova, to je v Ižakovcih in v Bunčanih, kjer so potrebna najnujnejša regulacijska dela. Oblast bo morala radi sedanje poplave v maju svoto podvojiti ali potrojiti, da se doseže temeljita regulacija in zadosti ubogemu ljudstvu, kateremu je sedanja poplava velik del pridelkov uničila.

Slovenska krajina v politiki. Naše politične razmere so že itak znane širši javnosti. Vendar pa ne moremo zamolčati sedanjega kroga ljudi, ki vidijo le sebe in svojo korist. Radi bi vedeli, kdo je merodajen za izvršitev ljudske volje pri nas. Mogoče tisti gospodje, ki so nekoč v vse-mogočni JNS stranki uničevali in upropačali mirne in pridne ljudi, odstavljali župane in po svojem krojili občinsko in narodnogospodarsko politiko Slovenske krajine? Ne. Odločna je naša beseda in damo prav našemu ljudstvu, ki se zbira v vrstah JRZ in odklanja vsako demagogijo, še manj pa od »Gospodarske sloge«, ki je začela napadati in izlívati svoj gnjev na vse politične pripadnike bivše SLS. Naši ljudje so naši in ne pozabljajo krivic, zato se vsi taki gospodje lahko sami izbirajo in sebe postavljajo za vršilce svoje politike med štirimi stenami. Pripominjamo to kot kronisti.

Svečina. V nedeljo, 14. junija, priredimo Slomšekovo proslavo. Govori predpoldne v cerkvi in popoldne na prosvetni prireditvi predsednik Prosvetne zveze g. dr. Jos. Hohnjec.

Konjice. Opozarjamo na našo Slomšekovo proslavo, ki bo v nedeljo, 7. junija, popoldne v Društveni dvorani. Govori g. dr. Josip Hohnjec.

raslovce. Praznik Vnebohoda Gospodovega je bil vesel in prijeten zlasti za našo deklško Marijino družbo. Pri jutranji sv. maši je družba v lepem številu pristopila k skupnemu sv. obhajilu. Popoldne pa je ljubkemu deklškemu sestanku, ki

štiridesetimi leti: o tem pripoveduj; boš tudi ti kaj vedel povedati!«

»Če je bilo toliko telebanov za tabo, kako pa, da si samica ostala?«

»Hehe, ker so dedci šlevasti, ker nobenega marala nisem, ker me je veselilo, če sem jih pod nosom obrisala, ker nikoli nisem imela poželenja, da bi tako pokoro vlačila vse življenje za sabo. Vsak dan hvalim Boga, da me je obvaroval deda in tako rešil hudega.«

»Dedci pa Boga hvalijo, da niso na taki bodeči nežli obviseli.«

»Bodeča neža je še zmeraj bolja kakor kak ušivec.«

»Na vsak način bo prav, da pojde ciganica k tebi. Le kar vzemi jo, se ti vsaj ne bo treba tako sami po svetu potepati!«

»Kaj se potepam! Pošteno si služim svoj kruh in se ne smolim drugim okoli sklede kakor Peter ali Pavel... Sicer pa ti pri tem nimaš besede. Odločila bo Nana.«

»Jerca, pravzaprav ima Miha prav,« je dejala gospodinja. »Zakaj je ti ne bi vzela k sebi?«

»Ko bi mogla, bi jo rada. Toda jaz nimam doma, ampak le kamrico pri Vodebu, in da z Vodebom ni dobro hruške obirati, to tudi veš. Pa tudi dela nimam za njo. S seboj bi jo morala jemati in na takih potih bi se ji še bogve kaj pripetilo. Priti mora v dobro

krščansko hišo, kjer bo imela lep zgled, da bo kaj pravega iz nje.«

»Saj so še druge take hiše.«

»Take na Bistrici ni, kakor je vaša. Kdor je od Boga dosti prejel, ta je Bogu tudi več dolžen kakor tisti, ki ni toliko prejel. Prav k vam pa jo je Bog pripeljal v hišo.«

»Ne, ne, ne Bog, ti si jo pripeljala.«

»V kapelici sem jo našla, kapelica pa je vaša.«

»Kako domačo revo bi pač rada vzela, ampak ciganico: ne, ne!... Kaj bi ljudje rekli, če bi ciganico vzela v hišo?«

»Kaj pa bo Bog rekel, če revo našeneš? Nana, to ti ne bodi mar, kaj nekaj jezikastih čenč poreče! To ti bodi mar, kaj poreče Bog na sodni dan: Lačen sem bil in nasitila si me; žejen sem bil in odžejala si me; gol sem bil in oblekla si me; tuj sem bil in pod streho si me vzela — in tako dalje!«

»Jerca, Jerca, ti si strašna ženska!« je zahreščala gospodinja. »Denarja ji bom dala, ciganici, oblekla jo bom, nedelno in še praznjo obleko Rezikino ji bom dala — toda to ti mora biti dovolj.«

»Kaj ji bo denar, kaj obleka, če pa nima kje biti!«

»Zlat ključ vsake duri odpre,« se je oglasil Miha.

»Prazen klas pa pokonci stoji, da; in votla buča zmerom po vrhu plava.«

»Jerca, saj jaz nimam zadnje besede,« se je sku-

obliski državnih bonov ali asigntatov. Potemtakem je bila Italija dala za 30 milijonov srebrnikov vsega skupaj 180 milijonov lir papirnatih državnih bonov in je za to dejansko dobila srebrne vrednosti v iznosu ene milijarde lir. To je bil prvi gospodar. ukrep, ki se tiče Abesinije.

Odkritja Italijanov v Addis Abebi.

Italijani so zelo pridno na delu v abesinski prestolici Addis Abebi. Spravili so v obrat tvornico za izdelovanje nabojev, katero je opremil neguš z angleškimi stroji pod vodstvom francoskih strokovnjakov, a jo je opustil, ker je gotove patrone cenejše uvažal iz inozemstva. Ta tvornica je stala svojčas 4